

عنوان مقاله:

تبیین رموز نهفته در نگاره ی مرد سوار بر حیوان پیکره در پیکره با بهره گیری از حدیقه الحقیقه سنایی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

صدیقه نایفی - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد هنر اسلامی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، گرایش نقاشی ایرانی

خلاصه مقاله:

نگارنده در نوشتار حاضر برآن است تا با بهره گیری از ابیاتی از حدیقه الحقیقه و شریعه الطریقه سنایی به تبیین و بازنمایی برخی رموز نهفته در نگاره ی مرد سوار بر حیوان پیکره در پیکره می پردازد. در نگاره های پیکره در پیکره نمونه ای از آثار هنر اسلامی و عمدتاً نیز مربوط به دوره ی صفوی می باشند که در آن ها پیکره ای بزرگ تر با پیکره هایی کوچک تر کاملاً پر شده و تا به امروز نیز دلایل این گونه تصویرگری نگارگر صفوی مبهم رها گردیده است. زبان هنر اسلامی و از آن جمله نقاشی ایرانی زبانی است رمزی که پیوندی دیرینه و جدانشدنی با ادبیات پارسی و عرفان اسلامی دارد. در موارد بسیاری نگارگر ایرانی به تصویرگری رموزی از ادبیات و یا عرفان پرداخته و بارها نیز ابیاتی از ابیات عرفانی بر کتیبه های نگاره های ایرانی نقش بسته است نگاره ی مرد سوار بر حیوان پیکره در پیکره ی مورد بررسی در این نوشتار نیز حاوی دو بیت از تمثیلی با عنوان التمثیل فی معنی اولئک کالانعام بل هم اضل از حدیقه الحقیقه ی سنایی می باشد حدیقه الحقیقه ای که در آن عرفان و قرآن با هم عجین گشته و در این میان نیز اشاره به مبحث عرفانی ریاضت و تلمیح به آیه ی شریفه ی 179 سوره ی اعراف در تبیین برخی رموز نهفته در نگاره ی یاد شده راهگشا به نظر می رسد لذا این نوشتار به بررسی دو مورد یادشده و بازنمایی هریک در نگاره ی مرد سوار بر حیوان پیکره در پیکره خواهد پرداخت.

کلمات کلیدی:

نقاشی ایرانی، پیکره در پیکره سناییف حدیقه الحقیقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319614>

